

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
ŘEDITELKA
JUDr. Martina Děvěrová, MPA

V Praze dne 14. srpna 2015
Spis. zn.: S-MHMP 1325681/2015

Věc: Trestní věc proti obžalovaným Štěpánu Hladíkovi a spol. - uplatnění nároku na náhradu způsobené škody v trestním řízení

Městský soud v Praze svým dopisem ze dne 24.7.2015, čj. 10T 8/2014-3781 vyrozuměl hlavní město Praha jako poškozeného v trestní věci proti obžalovaným:

1. Štěpánu Hladíkovi, nar. 29.7.1977
2. Ing. Veronice Pražákové, nar. 14.10.1982
3. Mgr. Davidu Kučerovi, nar. 28.8.1981
4. Mgr. Aleši Němečkovi, nar. 27.6.1969
5. RNDr. Tomáši Hudečkovi, PhD., nar. 10.5.1979
6. JUDr. Heleně Chudomelové, nar. 15.5.1951
7. Mgr. Ivanu Kabickému, nar. 6.6.1962
8. Radku Lohynskému, nar. 24.5.1972
9. Mgr. Lukáši Manhartovi, nar. 14.1.1982
10. Josefu Noskovi, nar. 21.8.1967
11. Ing. Václavu Novotnému, nar. 31.5.1959
12. Ing. Pavlu Richterovi, nar. 6.9.1966
13. Doc. MUDr. Bohuslavu Svobodovi, CSc., nar. 8.2.1944
14. RNDr. Janu Teskovi, nar. 14.6.1955
15. Ing. Evě Vorlíčkové, nar. 30.7.1962

o konání hlavního líčení dne 1.9.2015 v 9.00 hod. a násl. a současně doručil poškozenému opis obžaloby státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 17.6.2014, čj. 1KZV 82/2013 a usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 29.6.2015, sp. zn. 5To 19/2015.

V obžalobě se uvádí, že všichni obžalovaní v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky s názvem „Poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení SKC“ v roce 2012 způsobili hlavnímu městu Praze škodu ve výši nejméně 24 873 384 Kč, čímž se obvinění Š. Hladík a V. Pražáková dopustili trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 a 3 trestního zákoníku, obvinění D. Kučera a A. Němeček pomoci k trestnému činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 24 odst. 1 písm. c) a § 220 odst. 1 a 3 trestního zákoníku a obvinění T. Hudeček, H. Chudomelová, I. Kabický, R. Lohynský, L. Manhart, J. Nosek, V. Novotný, J. Richter, B. Svoboda, J. Teska a E. Vorlíčková trestného činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 věta druhá a odst. 4 písm. a) trestního zákoníku a trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 a 3 trestního zákoníku.

Vzhledem k tomu jménem **hlavního města Prahy, se sídlem 110 01 Praha 1, Mariánské náměstí 2/2**, jako poškozeného, uplatňuji v trestním řízení nárok na náhradu způsobené škody a navrhuji, aby **obžalovanému č. 1 až obžalovanému č. 15 byla odsuzujícím rozsudkem uložena povinnost**
Mariánské nám. 2, 110 00 Praha 1
tel. +420 236 002 515, fax +420 236 007 086
e-mail martina.deverova@praha.eu

nahradit poškozenému hlavnímu městu Praha škodu ve výši 24 873 384 Kč se zákonným úrokem z prodlení, počínaje od právní moci rozsudku do zaplacení, s tím, že plněním jednoho z obžalovaných zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost ostatních obžalovaných.

Odůvodnění:

Hlavní město Praha vychází při tomto uplatnění nároku na náhradu škody z předložené obžaloby státní zástupkyně. Teprve až podrobné dokazování provedené před trestním soudem určí konkrétní odpovědnost jednotlivých obžalovaných, jejich podíl a míru zavinění na způsobené škodě. Obžalovaní, kteří byli k hlavnímu městu Praha v pracovněprávním vztahu, odpovídají podle zákoníku práce, ostatní obžalovaní podle občanského zákoníku. Soudní praxe dospěla k závěru, že v případě souběhu občanskoprávní a pracovněprávní odpovědnosti z téže škodní události nelze sice založit solidární odpovědnost vůči všem škůdcům (neboť zákoník práce vychází pouze z principu poměrné odpovědnosti), avšak lze škůdce zavázat každého k náhradě celé škody s tím, že se zároveň vysloví, že plněním jednoho ze žalovaných zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost ostatních žalovaných. Zodpovědnost jednoho subjektu nevylučuje zodpovědnost druhého, a to ani když je každá z těchto zodpovědností vybudovaná na jiném principu. Uplatnění nároku vůči jednomu subjektu nevylučuje uplatnění nároku na náhradu té samé škody vůči druhému zodpovědnému subjektu - viz č. 11/1982 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek. Na toto rozhodnutí pak odkazují též právní komentáře občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. (např. Švestka, Spáčil, Škárová, Hulmák a kol.: Občanský zákoník, komentář, Nakladatelství C. H. Beck 2008, Karel Eliáš a kol.: Občanský zákoník, Velký akademický komentář, LINDE Praha 2008, Jehlička, Švestka, Škárová a kol.: Občanský zákoník, komentář, Nakladatelství C. H. Beck 2003).

Protože se jedná o případ vypořádání náhrady škody (způsobené několika škůdci) určené právními předpisy ve smyslu § 438 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, účinného do 31.12.2013 (viz též § 3028 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník) a ve smyslu § 257 zákoníku práce (speciální právní úprava), není soud ve způsobu vypořádání škody vázán návrhem poškozeného (Srov. obdobně § 153 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád) a může povinnost k náhradě škody jednotlivým obžalovaným určit jinak. V případě všech v obžalobě uvedených trestných činů je pak škoda současně znakem objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu, tzn. že její zjištění je i předpokladem trestní odpovědnosti obžalovaných, a proto nenavrhujeme konkrétní důkazy k jejímu prokázání (viz Vyrozumění poškozeného). Kromě toho jsou naše informace v tomto směru vzhledem k velkému rozsahu věci značně neúplné.

JUDr. Martina Děvěrová, MPA
ředitelka Magistrátu hlavního města Prahy
elektronicky podepsáno

Městský soud v Praze

ke spis. zn. 10 T 8/2014

k rukám předsedy senátu JUDr. A. Sotoláře

Spálená ul. č. 2

112 16 Praha 2

ID DS: snkabbm

Mariánské nám. 2, 110 00 Praha 1
tel. +420 236 002 515, fax +420 236 007 086
e-mail martina.deverova@praha.eu